

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO**

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, și avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

GHEORGHIU Ivan XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.04.2019-10.07.2019;

Instanța de apel: 28.08.2019 – 09.12.2019;
12.02.2021-28.06.2021;

Instanța de recurs: 20.05.2020 - 13.10.2020;
24.09.2021- 17.11.2021.

Asupra recursurilor ordinare declarate Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga, din 10 iulie 2019, Gheorghiu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. a), e) Cod penal la închisoare pe termen de 15 ani și de art. 287 alin. (3) Cod penal la închisoare pe termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit inculpatului pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 16 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a respins ca neîntemeiată cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 36644 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 11 ianuarie 2019, aproximativ la ora 23:30, Gheorghiu Ivan, ca persoană care anterior a săvârșit fapte huliganice penale, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică și fiind într-un loc public, pe stradă în față magazinului „Tatiana”, amplasat pe XXXXX, acționând în mod intenționat și din intenții huliganice, încălcând grav ordinea publică și exprimând un vădit dispreț față de societate, cât și încălcând normele de moralitate generală, încercând să acorde acțiunilor sale un caracter de rezonanță publică și, cu scopul ca acțiunea acestuia să fie auzită sau văzută, în acest fel, să fie încălcată liniștea altor cetățeni, cât și admițând cu bună - știință respectiva posibilitate în urma

acțiunilor sale, în prezenta persoanelor terțe, folosindu-se de un motiv inventat personal și ca pretext pentru săvârșirea infracțiunii, a provocat o ceartă cu cetățeanul Jelez Ruslan, care de asemenea se afla în acel loc, și fiind o persoană care suferea de disfuncții psihice și care de asemenea aflându-se în acel moment în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, însoțite de acțiunile sale ulterioare exprimate prin cuvinte necenzurate în adresa ultimului.

Ca urmare a certei, hotărând să-și demonstreze supremația sa fizică și capacitatea acestuia spre o stare de nestăpânire, precum și prin impunerea acestuia față de cei din împrejur, cât și să demonstreze atitudinea neglijentă față de aceștia, Gheorghiu Ivan, 1-a atacat brusc pe cetățeanul Jelez Ruslan, iar apoi, aplicând forța și cruzimea, cât și acționând cu o deosebită obrăznicie, a început inițial de a-i aplica lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului. În continuare, trăgându-l pe Jelez Ruslan în partea din spate a clădirii cu XXXXX, și prin aceasta într-un loc pustiu, Gheorghiu Ivan 1-a răsturnat pe Jelez Ruslan la pământ pe zăpadă și lăsându-l fără îmbrăcăminte de sus, în condiții de temperatură joasă a aerului, adică la ger, a continuat maltratarea acestuia, începând deja să-i aplice multiple lovituri cu mâinile și picioarele cu o forță considerabilă, în organul vital important - capul, precum și în regiunea amplasării organelor vitale importante - cutia toracică și abdomen, concomitent cu aceasta și pe membrele acestuia.

În procesul maltratării lui Jelez Ruslan în locul indicat, Gheorghiu Ivan, s-a înarmat în continuare cu un borcan metalic de ciuperci conservate, pe care 1-a găsit și 1-a luat de la locul indicat și folosind respectivul obiect în calitate de armă, de asemenea a început să-i aplice lovituri în regiunea capului lui Jelez Ruslan.

În locul indicat, Gheorghiu Ivan, a continuat să-l lovească pe Jelez Ruslan până la momentul în care, ultimul și-a pierdut cunoștința, pe lângă aceasta, cu fiecare lovitură aplicată de către dânsul asupra părții vătămate agrava acțiunea loviturii precedente, în legătură cu care, s-a și format la partea vătămată o traumă craniu-cerebrală unică cu hemoragie în mușchii și țesuturile moi ale capului.

Potrivit expertizei medico-legale nr.201911C0027 din 26.03.2019, efectuată în privința victimei Jelez Ruslan, la ultimul au fost depistate leziuni corporale sub formă de: plăgi conteze supraorbitale pe urechi, edem-echimoze periorbitale pe nas și buze, excoriații pe ambii genunchi, revărsări sangvine în mușchii și țesuturile moi ale capului, hematom în spațiul para hipofizar, contuzia a glandei hipofizare ce au apărut de la acțiuni traumatice multiple cu obiecte contondente dure, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară. În afară de aceasta și în baza raportului de expertiză medico-legală indicat, în urina victimei Jelez Ruslan, de asemenea a fost depistată concentrația de alcool în cantitate de 2, 05 mg/l, care în conformitate cu prevederile art.134¹² alin.(3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Gheorghiu Ivan au fost încadrate juridic în prevederile alin. (3), art. 287 Cod penal, conform indicilor – huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de către o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism, precum și cu aplicarea unui obiect utilizat în calitate de armă pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Tot el, la data de 11 ianuarie 2019, aproximativ la ora 23:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică și cunoscând cu certitudine că, în urma săvârșirii acțiunilor huliganice petrecute în spatele casei amplasată în XXXXX, adică într-un loc pustiu, în privința lui Ruslan Jelez, maltratată până la pierderea cunoștinței, și în prezența semnelor de ebrietate alcoolică cu grad avansat, și care suferea de disfuncții psihice, aflându-se într-o stare de neputință, și faptul că starea aceasta a fost provocată anume de acțiunile intenționate ale inculpatului, exprimate prin aplicarea lui Ruslan Jelez a multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele, precum și cu borcanul metalic pe cap – ca organ vital important, însoțite de revărsări hemoragice în mușchii și țesuturile moi ale capului, precum și prin formarea hematomului în regiunea căii parafiofizale și lovirea glandei hipofizare (situată în șeaua turcească a bazei sfenoide a craniului), și prin urmare cu formarea unei traume cranio-cerebrale unice, iar prin aceasta lipsind partea vătămată de posibilitatea de a se deplasa de sine stătător și să ajungă acasă, precum și cunoscând despre situația meteorologică periculoasă în condiții de iarnă, temperatura joasă de afară respectiv, a gerului puternic care era în acea zi, cât și conștientizând că în rezultatul acționării de lungă durată a temperaturii scăzute, lăsându-l culcat la pământ pe zăpadă fără îmbrăcăminte caldă și în stare inconștientă, Ruslan Jelez va îngheța neapărat. În continuare, acționând brusc cu intenția de a comite un omor intenționat în privința lui Ruslan Jelez, l-a lăsat în locul indicat, victima Ruslan Jelez, fiind lipsit de posibilitatea de a aplica măsuri de apărare a propriei vieți și de a apela la ajutor medical, cât și fiind lipsit de posibilitatea de a-și avea singur grijă de el, și prin aceasta agravându-i starea lui de viață, unde după o perioadă de timp și în locul indicat el a decedat, acțiuni prin care Gheorghiu Ivan Pavel, a adus la capăt intenția sa criminală, întrucât a avut posibilitatea să prevadă moartea victimei, manifestând față de aceasta o atitudine indiferentă.

Potrivit expertizei medico-legale nr. 201911C0027 din data de 26 martie 2019, petrecută în privința victimei Ruslan Jelez, s-a constatat că decesul acestuia a survenit ca urmare a insuficienței acute cardio-pulmonară, ca consecință a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării victimei timp îndelungat în stare de inconștientă, în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediului înconjurător și prin urmare din cauza suprarăcirii generale a organismului acestuia, dezvoltat în consecință cu leziunile corporale depistate ce au apărut pe cadavru victimei în timpul vieții, și se aflau în legătură directă cu cauza decesului, leziuni sub formă de: plăgi contuze supraorbitale, pe ureche, edem-echimoze periorbital, nas, buze, excoriații pe ambii genunchi, revărsări sangvine în mușchii și țesuturile moi ale capului, hematom în spațiul parafiofizic, contuzie a glandei hipofizare (situată în șeaua turcească a bazei sfenoide a craniului), ce reprezintă în consecință o influență asupra lui a acțiunilor traumatiche multiple cu obiecte contondente dure, și care de asemenea au influențat esențial nefavorabil asupra activității cardiace și pulmonare, și prin aceasta agravând cursul schimbărilor patologice, provocate de suprarăcirea generală a organismului.

În afară de aceasta, în baza raportului de expertiză medico-legală indicat, în urina victimei Ruslan Jelez, de asemenea a fost depistată o concentrație de alcool în cantitate de 2,05 mg/l, care în conformitate cu prevederile art. 134¹² alin. (3) din Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile lui Gheorghiu Ivan au fost încadrate juridic în baza alin. (2), lit. a), e), art. 145 Cod penal, conform indicilor – omorul unei persoane, săvârșit cu premeditare profitând de starea de neputință a victimei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1 Procurorul care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), e) și 287 alin. (3) Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (1), 78 alin. (1) și 84 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de 21 ani de închisoare, cu obligarea inculpatului de a achita cheltuielile judiciare în mărime de 36.644 de lei.

În motivarea apelului procurorul a invocat că pedeapsa sub formă de 16 ani închisoare aplicată în privința inculpatului este una prea blândă, or pentru corectarea, reeducarea și prevenirea comiterii de noi infracțiuni în viitor, este necesară aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 21 de ani, invocând în acest sens prevederile art. 61 Cod penal.

Considera că, instanța nu a stabilit nici un temei de neîncasare din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 36.644 de lei, dat fiind faptul că, în ședința instanței de fond nu a fost constatată imposibilitatea inculpatului de a achita respectivele cheltuieli judiciare enumerate.

3.2 Avocatul Veaceslav Dandeuș în numele inculpatului a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gheorghiu Ivan să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal, recalificarea învinuirii de la art. 145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal la art. 163 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei minime prevăzute de norma respectivă cu aplicarea art. 90¹ Cod penal.

În motivarea apelului avocatul a invocat că, sentința primei instanțe este una ilegală și neîntemeiată, nu este motivată și conține contradicții, deoarece declarațiile martorilor depuse în cadrul judecării cauzei penale se deosebesc de declarațiile făcute de martorii la faza de urmărire penală. Instanța de fond nu a dat o apreciere divergențelor din declarațiile martorilor, precum și nu a motivat din care considerente a pus la baza sentinței unele declarații și a respins altele.

Instanța în mod formal și unilateral, s-a referit în calitate de probă la o înregistrare video, pe care chiar dacă se pot recunoaște siluetele fețelor, una dintre care își întinde mâna spre o altă față (Jelez Ruslan), nu se observă pe înregistrare că a avut loc lovirea directă asupra corpului lui Jelez Ruslan. Partea apărării a atras atenția asupra înregistrării video, ca fiind una din probele principale ale apărării, care confirma lipsa de la bun început, a intenției lui Gheorghiu Ivan privind omorul și cu toate că în ședința de judecată a fost vizualizată toată înregistrarea video, momentul comunicării cu Jelez Ruslan, instanța de judecată nu a menționat în sentință toată descrierea respectivei înregistrări.

Prin urmare, în acțiunile lui Gheorghiu Ivan lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal. Instanța nu a dat o apreciere cuvenită acțiunilor active ale martorilor, așa acum reieșind din formularea învinuirii și din totalitatea probelor și anume a înregistrării video și a declarațiilor martorilor, reiese că, Gheorghiu Ivan nu ar fi putut în nici un mod de a-l muta singur pe Jelez Ruslan în locul respectiv, această acțiune a fost realizată împreună cu ceilalți martori.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 decembrie 2019, au fost admise apelurile, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gheorghiu Ivan a fost

recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2), lit. b) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 ani și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis cerința procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 36.644 lei.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(3) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, s-a concluzionat că nu și-a găsit confirmare învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, acțiunile acestuia urmând să fie recalificate în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpatului nu se conțineau semnele componenței infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. a), e) Cod penal, deoarece nu au fost stabilite acțiunile, îndreptate spre omorul intenționat al unei persoane, săvârșit cu premeditare, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei.

Astfel, s-a stabilit că în acțiunile inculpatului se întruneau elementele infracțiunii prevăzute de art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece aceasta i-a aplicat părții vătămate Jelez Ruslan mai multe lovituri cu cotul, mâinile și picioarele, inclusiv cu un borcan de staniu gol de ciuperci, lovituri care au fost îndreptate în regiunea capului și a întregului corp al părții vătămate, în rezultatul cărora partea vătămată și-a pierdut cunoștința și în urma cărora, partea vătămată, fiind pusă într-o situație periculoasă pentru viața sa de către însăși inculpat, care, fiind conștient că starea în care se afla partea vătămată: pierderea cunoștinței, lăsată culcată fără scurta de iarnă pe pământ la o temperatură scăzută și negativă a aerului, va crea un pericol real pentru viața părții vătămate și aceasta v-a fi lipsită de posibilitatea de a se salva.

Prima instanță nu a dat apreciere raportului de expertiză judiciară nr.201911C0027 din 26.03.2019, care în urma examinărilor medico-legale s-a ajuns la concluzia certă că victima a decedat ca urmare a insuficienței acute cardio – pulmonare, ca consecință a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării victimei timp îndelungat în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediul înconjurător sub zero grade și mai scăzută, și în conformitate cu concluziile raportului respectiv, coroborat cu ansamblul de probe existente la materialele dosarului, să încadreze corect infracțiunea constatată ca fiind săvârșită de către inculpat.

Declarațiile martorului Zaporojan Fred coroborează cu declarațiile martorilor Caraian Nichita și Arnaut Alexandr, din care rezultă că după plecarea acestora de la fața locului, a rămas doar inculpatul împreună cu partea vătămată care la întrebarea acestora referitor la ce va face în continuare cu partea vătămată, inculpatul le-a răspuns că, totul o să fie bine. Infracțiunea de lăsare în primejdie este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul în care victima a fost lăsată fără

ajutor.

Referitor la argumentele apărătorului în partea în care a solicitat achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, din motivul lipsei elementelor infracțiunii incriminate, s-a notat că instanța de fond a dat o apreciere corespunzătoare și întemeiat a concluzionat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, s-a probat prin declarațiile martorilor minori Caraian Nichita, Pavlioglu Nichita, Zaporojan Fred și Arnaut Alexandr, depozițiile cărora erau consecutive, concrete privitor la descrierea acțiunilor comise de către inculpat în privința părții vătămate.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că motive de achitare a inculpatului nu au fost constatate în speță, or, vinovăția acestuia a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil.

În ce privește argumentele părții apărării precum că ordinea publică nu ar fi fost încălcată de către inculpat deoarece martorii prezenți la incidentul petrecut au interpretat cele comise ca fiind un comportament normal între inculpat și partea vătămată, instanța de apel a reiterat că potrivit practicii judiciare și doctrinare, comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume, de gravitatea infracțiunilor comise de inculpat, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave și grave, de motivele acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțe atenuante și agravante, care nu au fost stabilite în speță, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, ajungând la concluzia că restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate cu executarea efectivă a acesteia.

Referitor la cerința părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, s-a considerat neîntemeiată această cerință, atâta timp cât din materialele cauzei, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, a comis o nouă infracțiune din imprudentă care s-a soldat cu decesul unei persoane, iar izolarea de societate a inculpatului va duce la atingerea scopului legii penale.

Cu referire la solicitarea privind încasarea în contul statului a sumei de 36.644 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, având în susținere prevederile art. 227, 228, 229, 143 Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, cheltuielile judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr. 201936S0016 din 29.03.2019, nr. 201906P0025 din 21.01.2019, nr. 201805O0016 din 30.01.2019 și nr. 201911C0027 din 26.03.2019, urmează a fi suportate de inculpat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și a solicitat casarea parțială a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța incorect a recalificat acțiunile săvârșite de inculpat de la art.145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal în baza art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- infracțiunea a fost comisă cu premeditare, deoarece caracteristic omorului cu premeditare este trecerea unui interval de timp din momentul luării deciziei și până în momentul executării omorului, la fel activitatea de chibzuire asupra modului în care va săvârși infracțiunea și că făptuitorul a avut posibilitatea să mediteze, să cântărească șansele de realizare a deciziei;

- argumentele instanței de apel din decizie, precum că: *toți martorii audiați au declarat doar faptul lovirii și maltratării victimei Jelez Ruslan de către inculpatul Gheorghiu Ivan și nu au făcut trimitere la existența intenției premeditate al acestuia, de a o omorî pe victimă. O altă circumstanța care denotă lipsa intenției de omor premeditar în acțiunile inculpatului, și care a fost confirmată de către martorii minori prezenți la incidentul respectiv, constă în faptul că după maltratarea victimei Jelez Ruslan, care pe parcursul întregului incident se afla încă în viață, inculpatul a dorit să o ducă pe victimă acasă cu un taxi, în acest sens luând 25 de lei. de la unul din martorii prezenți în acel moment la fața locului, acțiunea care însă nu a fost dusă la capăt din motive subiective cunoscute doar de inculpat - sunt neîntemeiate și din contra dovedesc intenția inculpatului de a omorî pe Jelez Ruslan, or prin această inculpatul a creat condițiile necesare pentru comiterea infracțiunii de omor, înlăturând astfel martorii oculari de la locul comiterii infracțiunii;*

- înlăturarea martorilor oculari de la locul incidentului se confirmă prin declarațiile martorului Zaporojan Fred care coroborează cu declarațiile martorilor Caraian Nichita și Arnăut Alexandr, din care rezultă că după plecarea acestora de la fața locului, a rămas doar inculpatul împreună cu partea vătămată Jelez Ruslan care, la întrebarea acestora referitor la ce va face în continuare cu partea vătămată, inculpatul le-a răspuns că totul o să fie bine;

- concluzia instanței de apel precum că în acțiunile inculpatului nu a existat intenția directă de a comite omorul intenționat săvârșit cu premeditare, sunt neîntemeiate, or raportul de expertiză judiciară nr. 201911C0027 din 26.03.2019, nu poate fi valorificat ca proba care incontestabil dovedește lipsa intenției directe la comiterea infracțiunii;

- instanța de apel nu a dat aprecierea raportului de expertiză judiciară nr. 201911C0027 din 26.03.2019 în coroborare cu alte probe administrate și prezentate de către acuzatorul de stat în cadrul examinării cauzei penale.

7. Avocatul Dandăș Veaceslav a depus referință asupra recursului, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil.

8. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2020, a fost admis recursul ordinar, casată parțial decizia cu dispunerea rejudecării, de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs ordinar a menționat că, din analiza materialelor cauzei, rezulta cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe și ca urmare, corect a adoptat soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal, pe când argumentele expuse de către instanța de apel în susținerea soluției de

reîncadrare a faptelor inculpatului conform componentei de infracțiune prevăzută la art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt lipsite de suport juridic.

Obiectul disputei din prezenta cauză îl constituie circumstanțele survenirii decesului victimei Jelez Ruslan, or reieșind din raportul de constatare medico-legală nr. 201911C0027 din 26.03.2019 (f.d.23-30, vol. II), rezultă că moartea victimei a survenit de la insuficiență acută cardio-pulmonară, ca consecința a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării victimei timp îndelungat în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediului înconjurător sub zero grade și mai scăzută.

Prin urmare, Colegiul penal a constatat că, modul în care a acționat inculpatul, multitudinea loviturilor și localizarea lor, acțiuni care au fost descrise prin rechizitoriu, indică la intenția directă a inculpatului de a comite omor și că acțiunile acestuia demonstrează faptul, că își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile și a dorit survenirea acestor urmări.

Colegiul penal nu s-a raliat la poziția expusă de instanța de apel, considerând-o pripită și nemotivată, care nu se conciliază cu materialul probator, pentru că inculpatul a declarat constant că, victima a fost în viață atunci când dânsul a lăsat-o în stradă, iar din raportul de constatare medico-legală se conchide că, decesul lui Jelez Ruslan a survenit în urma insuficienței acute cardio-pulmonară, ca consecința a șocului hipotermic general dezvoltat în urma aflării victimei timp îndelungat în condiții de umiditate și temperatură scăzută a mediului înconjurător sub zero grade și mai scăzută.

În același sens, din moment ce declarațiile avansate de inculpat, au fost de natură să fondeze concluzia instanței de apel despre vinovăția lui de comiterea infracțiunii de omor din imprudență, aceasta denotă că instanțele urmau să se expună motivat asupra respingerii celorlalte probe acuzatorii, pe care le-a indicat procurorul în susținerea calificării prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal.

Erorile comise nu puteau fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanță de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanță care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale. Din atare considerente, încălcările enunțate determina-se incontestabil Colegiul penal să concluzioneze asupra necesității casării parțiale a deciziei instanței de apel în partea recalificării acțiunilor lui Gheorghiu Ivan de la art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal la art.163 alin. (2) lit. b) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive în conformitate cu art. 84 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmau a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte, legale și întemeiate.

La rejudecarea cauzei, instanță de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

10. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2021, au fost admise apelurile, casată parțială, inclusiv din oficiu, sentința, rejudecarea

cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gheorghiu Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. e) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa cu închisoare pe termen de 15 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 15 ani și 6 luni, în penitenciar de tip închis.

11. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, probe noi în cadrul examinării apelurilor nu au fost prezentate, precum și nu au fost contestate declarațiile participanților la proces, audiați în ședința de judecată a primei instanțe, așa cum părțile nu au formulat astfel de cereri.

Instanța de apel a considerat că, în speță s-a demonstrat realizarea de către inculpat a faptei prejudiciabile îndreptată împotriva victimei Jelez Ruslan, ce a provocat decesul acestuia, precum și existența legăturii cauzale dintre fapta prejudiciabilă săvârșită de inculpat și decesul victimei. Acest fapt s-a demonstrat prin declarațiile martorilor Caraian Nichita, Pavlioglo Nichita și Zaporozjan Fred, care fiind audiați în prima instanță în calitate de martori au declarat că, inculpatul i-a aplicat lovituri victimei până la starea de inconștiență a acestuia, aplicând multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cât și cu un borcan metalic de la ciuperci conservate. Declarațiile depuse de martori în cadrul primei instanțe au fost considerate consecvente și logice care coroborau cu ansamblu de probe prezentate de acuzare, examinate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel. Prin urmare, s-a respins poziția apărătorului inculpatului, precum că decesul victimei ar fi survenit ca consecință a șocului hipotermic general, a fost din cauza că victima a dormit în stradă fiind în stare de ebrietate.

Inculpatul era conștient de faptul că, maltratarea victimei într-o așa manieră și lăsarea acestuia într-o stare inconștientă, stare de imposibilitate de a îngriji de propria viață, în stradă, pe zăpadă, în condiții de imediate și temperatură scăzută sub zero grade, condiții climaterice de ger, reprezintă un pericol pentru viața victimei, însă nu a întreprins acțiuni în scopul înlăturării condițiilor periculoase pentru viața victimei Jelez Ruslan, ci prin acțiunile sale într-un mod conștient și intenționat la plasat în primejdie, conștientizând consecințele finale.

În ceea ce privește semnul calificativ– omorul săvârșit cu premeditare, instanța a considerat că prima instanță eronat a reținut acest semn calificativ în acțiunile inculpatului și care urma să fie exclus. În cadrul ședinței de judecată nu s-a demonstrat prin probe că, inculpatul a planificat din timp omorul victimei cu o perioadă de timp mai înainte de săvârșirea infracțiunii, precum și că ultimul a întreprins acțiuni de pregătire pentru a-și realiza cu succes intenția sa prejudiciabilă.

Privitor la semnul calificativ prevăzut de art. 145 alin. (2), lit. e) Cod penal, și anume omorul săvârșit profitând de starea de neputință a victimei, s-a considerat că prima instanță corect a reținut acest semn calificativ în acțiunile inculpatului. Conform declarațiilor martorilor, victima Jelez Ruslan suferea de o boală psihică, fapt care era cunoscut acestora deoarece îl cunoșteau ca pe un locuitor al or. Vulcănești.

Instanța de apel a apreciat critic poziția apărătorului inculpatului precum că în acțiunile inculpatului exista componenta infracțiunii de lăsare în primejdie a persoanei aflate într-o situație periculoasă, ce a provocat din imprudență decesul victimei, adică, infracțiunea prevăzută de alin. (2), lit. b), art. 163 Cod penal. Or, acțiunile intenționate

prejudiciabile ale inculpatului au pus victima Jelez Ruslan într-o situație periculoasă pentru viața acestuia, care a determinat decesul. Respectiv aflarea în situație periculoasă pentru viață a victimei Jelez Ruslan, este rezultatul acțiunilor criminale ale inculpatului de cauzare a leziunilor.

La caz, s-au respins alegațiile apărătorului inculpatului precum că martorii Caraian Nichita, Pavlioglo Nichita și Zaporojan Fred, la fel au contribuit la provocarea decesului victimei, deoarece împreună cu inculpatul au dus victima în stradela unde a fost găsit. Această poziție fiind nefondată, or, în cadrul judecării cauzei penale nu a fost stabilit ca cineva dintre martorii Caraian Nichita, Pavlioglo Nichita și Zaporojan Fred să fi aplicat în privința victimei careva acțiuni violente. Faptul că au întreprins acțiuni de a-l ajuta pe inculpat să ducă victima acasă, se explică prin aceea că martorii în cauză se temeau de acțiunile inculpatului și la rugămintea acestuia i-au acordat ajutor.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele privind netemeinicia învinuirii aduse, din motivul schimbării învinuirii de către procuror în cadrul urmăririi penale. Or, schimbarea învinuirii de către procuror în cadrul urmăririi penale se efectuează în dependență de probele acumulate în cadrul desfășurării urmăririi penale. Chiar și dacă învinuirea definitivă diferă de învinuirea înaintată preliminar, acest fapt nu afectează temeinicia învinuirii aduse. Mai mult, faptul schimbării învinuirii nu afectează nici într-un mod drepturile inculpatului. Or, învinuirea definitivă indicată în rechizitoriu urmează să fie dezbătută în cadrul judecării cauzei, cu asigurarea tuturor drepturilor procesuale ale inculpatului.

Privitor la individualizarea pedepsei inculpatului, s-a constatat că inculpatul a săvârșit infracțiune excepțional de gravă, anterior a fost judecat pentru fapte penale de aplicare a violenței, la locul domiciliului este caracterizat nesatisfăcător, fiind anterior în conflict cu legea penală și contravențională.

Astfel, evaluând în cumul toate circumstanțele ce țin de gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului și alte circumstanțe constatate în prezenta cauza penală, s-a considerat necesar de a stabili inculpatului o pedeapsă cu închisoare coborâtă la limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 145 alin. (2) Cod penal. Reieșind din faptul că inculpatul a săvârșit un concurs de infracțiuni, pedeapsa definitivă s-a stabilit în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și art. 145 alin. (2), lit. e) Cod penal.

12. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel recurs ordinar declară: procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și avocatul Dandăș Veaceslav, în numele inculpatului.

12.1 Procurorul invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel, deoarece instanța de apel neîntemeiat a exclus din încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza. 145 alin. (2) Cod penal premeditarea, or intenția inițială a fost răzbunare, fapt confirmat de martorii Nichita Caraian și Alexandru Arnaut și nu s-a expus asupra argumentelor din apelul procurorului cu privire la agravarea pedepsei inculpatului.

12.2 Avocatul Dandăș Veaceslav în recursul ordinar declarat în numele inculpatului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură

penală, reiterând argumentele apelului, și solicită casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie recalificată infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. a), e) Cod penal la art. 163 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar la individualizarea pedepsei să fie aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, motivând că decizia atacă este neîntemeiată și contradictorie.

13. Avocatul Dandeu Veaceslav depune referință prin care invocă inadmisibilitatea recursului ordinar al acuzării.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține că recurenții, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală.

În conținutul textului recursurilor nu este specificat, în raport cu împrejurările relevate în descriptivul hotărârii atacate, asupra căror motive concrete invocate în apeluri nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor și erorile de drept care ar indica la faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și aplicarea pedepsei a fost individualizată contrar prevederilor legale.

Pornind de la aceea că obiectul instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, Colegiul apreciază că recursurile ordinare prin care se critică aprecierea probelor, în esență, sunt mai degrabă niște „*apeluri deghezate*”, decât un „*efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară*”, care se bazează în mod primordial pe enumerarea argumentelor deja examinate minuțios și admise parțial și din oficiu în cadrul procedurilor precedente, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice intervenția Colegiului în hotărârea instanței de apel.

În sensul celor menționate, Colegiul reține că recurenții indică la prezența erorilor de drept prevăzute de pct. 6) – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, pct. 8) – *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, pct. 10) – *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și pct. 12) – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* a alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept enunțate supra, instanța menționează că, criticile formulate de recurenți au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea deciziei recurate.

Astfel, erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În lumina jurisprudenței CtEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești are în mod deosebit scopul de a demonstra părții că a fost ascultată și astfel să contribuie la o mai bună acceptare a deciziei (hotărârea *Taxquet versus Belgia*), obligația instanțelor naționale de a-și motiva deciziile, neputând fi înțeleasă ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, or numai întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărâre (hotărârea *Van de Hurk versus Olanda*).

Raportând norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorii recursurilor nu este aplicabil din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

Motivele recurențelor nu și-au găsit confirmarea, or recursul apărătorului conține invocări identice apelului declarat în numele inculpatului, instanța de apel expunându-se în mod argumentat asupra acestora, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (hotărârea CtEDO *García Ruiz versus Spania*), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (hotărârea CtEDO *Boldea versus România*).

Tot aici, Colegiul reține că procurorul, criticând decizia de excludere a semnului calificativ „*premeditarea*”, nu a adus argumente ce ar răsturna cele statuate de instanța de apel și anume că probe ce ar confirma că inculpatul a planificat din timp omorul victimei nu au fost administrate, de vreme ce, probele examinate denotă că toate acțiunile lui Gheorghiu Ivan au fost întreprinse nemijlocit în cadrul conflictului apărut spontan. Inculpatul și victima s-au întâlnit întâmplător, aflându-se amândoi în același loc și în procesul conflictului provocat de acțiunile lui Gheorghiu Ivan, la ultimul a apărut intenția de a omorî victima. Astfel, nu a putut fi stabilit faptul că inculpatul a întreprins măsuri de pregătire al omorului victimei, precum ar fi: planificarea acțiunilor, pregătirea instrumentelor cu ajutorul cărora urma să fie săvârșit omorul victimei și alte acțiuni, întru asigurarea realizării cu succes a intenției sale criminale. La fel, nu a fost stabilit că, Gheorghiu Ivan a meditat, și-a concentrat forțele sale psihice, în vederea reușitei intenției sale criminale.

Deci, la caz, nu sunt întrunite condițiile necesare și prevăzute, pentru a califica acțiunile inculpatului Gheorghiu Ivan Pavel, ca omor săvârșit cu premeditare.

Potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la aceste aspecte, Colegiul Penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Reieșind din esența criticilor invocate în recursuri, Colegiul Penal reține că acestea se referă în mare parte la chestiunea de apreciere a probelor, expunându-se o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată și constatată de către instanța de apel.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, se reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială și competența instanțelor respective.

Din aceste considerente, nu se examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci doar se verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de apărare, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, verificate și apreciate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, întrucât instanța de apel corect a coordonat procesul de examinare a probelor, or, la caz nu a fost stabilită discrepanța dintre conținutul mijloacelor de probă și aprecierile primei instanțe.

În acest sens, se atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel

întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Opinia apărătorului-recurent că inculpatul nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, concluzie ce rezultă din verificarea probatoriului administrat.

Contrar argumentului că nu au fost administrate probe suficiente pentru o condamnare conform învinuirii aduse, se constată că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate doar unora din ele, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că acestea sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința lui Gheorghiu Ivan, or circumstanțe ce ar genera neadmiterea probelor acuzării nu s-au stabilit.

Alegațiile privind superficialitatea judecării cauzei, de asemenea sunt declarative, de vreme ce din procesele-verbale ale ședințelor de judecată, a cărui conținut nu a fost obiectat de către apărare, în conformitate cu prevederile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, rezultă faptul că procedura de judecare a cauzei în prima instanță și în cea de apel a fost întocmai respectată.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și că se acceptă motivarea făcută și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO (hotărârea *Albert versus România*), iar argumentele expuse de recurenți întru casarea deciziei recurate sunt declarative și neîntemeiate, instanța de apel examinând minuțios cauza a apreciat toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu și detaliat, iar alte probleme de drept care ar afecta hotărârea în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Cu referire la eroarea de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează că nici aceasta nu și-a găsit confirmare, or la individualizarea pedepsei aplicate lui Gheorghiu Ivan, instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectării ultimului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât de inculpat, cât și de alte persoane, cu atât mai mult că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Cu adevărat, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu – gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte – persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite, iar la caz, instanța de apel a ținut cont de aceste circumstanțe.

Procurorul-recurent solicită înăsprirea pedepsei prin prisma nerecunoașterii vinei, însă acest fapt nu poate crea o situație nefavorabilă persoanei, el urmând a fi apreciat ca fiind făcut în scopul exercitării a drepturilor și libertăților procesuale, iar potrivit art. 66 alin. (4) Cod de procedură penală *eexercitarea de către învinuit, inculpat a drepturilor de care dispune sau renunțarea lui la aceste drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul lui și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru el.*

Având în vedere considerentele menționate supra, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererile de recurs înaintate de recurenți nu și-au găsit confirmarea.

15. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror- șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, și avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe GHEORGHIU Ivan XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 decembrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO